

Salvar Turull

«La continuïtat de Junts al Govern depèn del marge de maniobra de Turull, més exigít després d'una Diada que ha encarit la decisió per al partit»

Una recopilació de fets. L'ANC va verbalitzar un ultimàtum al Govern després de l'èxit de la manifestació de diumenge, tant concorreguda com agra per l'intercanvi de retrets entre entitats i partits: camí immediat cap a la independència o eleccions amb confecció d'una llista cívica. L'entitat va escalar el discurs maximalista dimarts, en el marc de la reunió amb Pere Aragonès, en què va plantejar una declaració d'independència el segon semestre del 2023. Un calendari accelerat i de recorregut incert que contrasta amb el que plantejava la mateixa Dolors Feliu en una entrevista a **NacióDigital** el maig passat, on fixava com a data d'inflexió el 2025, horitzó de nous comicis a Catalunya. El Govern, en el seu conjunt, no ha assumit la proposta de l'Assemblea. Ni el president ni els consellers d'ERC i Junts.

Mitja setmana després de la Diada, el paisatge es va aclarint. Se sabia que l'executiu rebutjaria un nou escenari electoral, de la mateixa manera que era una evidència que s'esquivarien els missatges de l'Onze de Setembre que convidaven a fixar terminis a una DUI, perquè no hi ha indicis que a les conselleries -ni en les pilotades per Junts ni en les d'ERC- la prioritat sigui la preparació d'una arquitectura per a la desconexió de l'Estat. Pere Aragonès, absent en la manifestació de l'ANC, s'ha desmarcat ràpidament dels camins que col·lisionen amb la via negociada, l'estratègia falcada per ERC. I també ho ha fet el conseller d'Economia, Jaume Giró, centrat en l'aprovació dels pressupostos, discutits també amb el PSC. "Si ho repetim exactament igual, pot passar exactament el mateix", deia Giró sobre el xoc amb l'Estat que planteja l'Assemblea, en una entrevista aquest dimecres a Catalunya Ràdio.

El conseller d'Economia, amb autoritat creixent a l'executiu, aplica el principi de realitat - ho fa quan insisteix en la demanda d'un "full de ruta viable"- i parla clar, encara que incomodi els ciutadans amb qui es va manifestar per la Diada. Mentrestant, el vicepresident del Govern, Jordi Puigneró, contraprograma les reunions del president amb les entitats i s'empelta de la retòrica voluntarista, per després matisar-la. El contrast entre la claredat de Giró i els equilibris de Puigneró explica el nus que ha de desfer Junts després de la Diada. Un Onze de Setembre en què ERC ha patit erosió pel xoc públic amb l'ANC, certament, però que també ha carregat Junts de pressió, perquè li ha encarit la decisió sobre una eventual sortida del Govern, dilema que afronta amb divisió interna. No és el mateix el que vol Jordi Turull que el que proclama Laura Borràs, per molt que tots dos recorrin al comodí del mandat de l'1 d'octubre, punt de trobada discursiu per no entrar en concrecions.

Perquè, ara mateix, la continuïtat de Junts al Govern depèn del marge de maniobra que pugui tenir Turull, exigít per l'alternativa de llista cívica de l'ANC i lligat per la promesa de consulta a les bases, que Borràs mobilitzaria cap a un trencament oficial amb els republicans. Paradoxalment, el secretari general de Junts, que colla Aragonès en públic, tindria més marge per afrontar el debat intern al seu partit si arribés a un acord amb ERC per refer la direcció estratègica de l'independentisme. Podria esgrimir que hi ha canvis palpables, que difícilment arribaran en forma de front unitari a Madrid. La proposta d'Òmnium, que plantejava diumenge un estat major que incorpori nous actors, sembla una pista d'aterratge feta a mida per a les dues formacions. Les setmanes que condueixen fins al debat de política general serviran per constatar si s'ha activat l'operació "Salvar Turull", que avui és sinònim de salvar el Govern de coalició.